

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXI. Quomodo Apollonius Romae martyrium passus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ΄.

Ὅπως ἐπὶ Ρώμῃ ἐμαρτύρησεν Ἀπολλώνιος.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τῆς Κομῶδου βασιλείας χρόνον, μεταβέβηθε μὲν ἐπὶ το πρῶτον τα καθ' ἡμᾶς, εἰρήνης σὺν θεῖα χεῖρὶ τὰς καθ' ὅλης τῆ οικουμένης διαλαβέσσης ἐκκλησίας ὅτε καὶ ὁ σωτηριεὺς λόγος ἐκ παντός χροῖς ἀνθρώπων, πᾶσαν ὑπέβη ψυχὴν ἐπὶ τὴν εὐσεβῆ τῆ τῶ ὅλων Θεῶ Ἱρησκίαν ὥστε ἡδὴ καὶ τῶ ἐπὶ Ρώμης δὲ μάλα πλέτω καὶ Β χρεὶ διαφανῶν πλείους ἐπὶ τὴν σφῶν ὁμοσε χωρεῖν πανοικί τε καὶ παρὰ τὴν Ἰουδαίαν. ἐκ τῆν ἰσάρα τῆτο τῶ μισοκαλῶ δαίμονι βασκάνω ὅπτι τὴν φύσιν οἰσὸν ἀπεδνεῖο γέν αὐθις, ποικίλας τὰς καθ' ἡμῶν μηχανὰς ἐπὶ ἐχρώμωθ. ἐπὶ γέν τῆς Ρωμαίων πόλεως Ἀπολλώνιον ἀνδρα τῶ τότε πεισῶν ἐπὶ παιδεία καὶ φιλοσοφία βέροσημῶν, εἰς δικαστήριον ἀγει. εἰα γέ ἵνα τῶ εἰς ταῦτα ἐπιτηδείων αὐτῆ διακόνων, ἐπὶ κατηγορία τάνδρος εἰείρας, ἀλλ' ὁ μὲν δέιλαιος πῶδα καιρὸν τὴν δίκην εἰσελθῶν, ὅτι μὴ ζῆν ἔξον ἢ καὶ βασιλικὸν ὄρον τῆς τῶν τοιῶνδε μινυτάς ἀντίκα καλὰ γνῶμα τὰ σκέλη, Περηννίε δικασῆ τοιαύτην καὶ ἀντεψήφον ἀπενέκωντο. ὁ δ' εἰ θεοφιλέσασθ. μάρτυς, πολλὰ λιπαρῶς ἱκετεύσασθ. τῆ δικασῆ, καὶ λόγον αὐτὸν ἐπὶ τῆς συγκλήτε βελῆς αἰτήσασθ., λογιώατην ὑπέε ἡς ἐμαρτύρει πίσειως ἐπὶ πάντων πῶδα γῶν ἀπολογίαν, κεφαλικὴ κολάσει ὡς ἀπὸ δόματ. συγκλήτε τελειῖται μὴ δ' ἄλλως ἀφείδῶ τῆς ἀπαξ εἰς δικαστήριον παριόντας καὶ μηδαμῶς τῆς πρεσβείσεως μελαβαλλομῶν, δεχ. χαις παρ' αὐτοῖς νόμοις κεκρατηκός. τῆτε μὲν ὄνω τὰς ἐπὶ ἔ δικασῆ Φωνὰς καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἄς πρὸς πεδῶν πεποιήται ἔ Περηννίε πᾶσαν τε τῶν πρὸς τῶν συγκλήτων ἀπολογίαν ὅτω διαγνῶμα φίλον, ἐκ τῆς τῶν δεχαιῶν μαρτυρίων συναχθείσης ἡμῶν ἀναγραφῆς εἰσεῖαι.

CAPIUT XXI.

Quomodo Apollonius Roma martyrium passus est.

Edem tempore Commodus Imperium Romanum obtinente, res quidem nostrae in tranquilliore statu versabantur, pace per Dei gratiam cunctas orbis terrarum Ecclesias complexa. Atque interim salutaris Dei sermo ex omni genere hominum quamplurimos ad religiosum summi Numinis cultum pertrahebat: adeo ut multi ex iis qui in urbe Roma genere atque opibus eminebant, simul cum universa domo ac familia salutem consecuturi accurrerent. Verum infestissimus bonis omnibus demon & suo opte ingenio invidus, istud ferre non potuit. Rursus igitur varias adversus nos machinas commentus armatur. Denique Romae Apollonium quemdam e numero fidelium, qui in humanioribus literis & in Philofophia eximius habebatur, in iudicium adduxit, suscitato ei accusatore homine quodam perditissimo, qui ad huiusmodi flagitia idoneus in primis minister demonis videbatur. Sed miser intempestive suscepta accusatione, cum ex Imperatoris edicto capitalis poena in eos qui talia detulissent esset constituta, confestim fractis eruribus occiditur, Perenne eiusmodi adversus ipsum sententiam pronuntiante. Martyr vero Deo acceptissimus, cum iudex multis cum precibus obsecrasset, petissetque ab illo uti coram Senatu rationem fidei suae redderet, elegantissima oratione pro defensione fidei suae coram omnibus pronuntiata, capitali supplicio a Senatu damnatus est. Quippe veteri apud eos lege sancitum erat, ut Christiani qui semel in jus vocati fuerant, nisi a proposito suo discederent, nequaquam dimitterentur. Porro cuncta ab illo in iudicio dicta, & quaecunque Perenni interroganti respondit, & orationem illam quam pro fidei nostrae defensione in Senatu habuit, quisquis nosse voluerit, ex antiquorum martyrum passionibus a nobis collectis poterit percipere.

Huc refer. Niceph. c. 26, l. 4.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ΄.

Τῆς κατὰ τῆτος ἐπισκοπῆς Ἰγνυεῖζοντο.

Δεκάτω ἑμην τῆς Κομῶδου βασιλείας ἔτει, δέκα πρὸς τρισὶν ἔτεσι τὴν Ἐπισκοπὴν λελητεβηκῶτα ἐλευθεροῖν, διαδέχεται Βίκτωρ.

CAPIUT XXII.

Quinam eo tempore Episcopi inclaruerunt.

Interea Commodus decimum annum Imperii agente, cum Eleutherus tredecim annis episcopatum administrasset, Aa iij

Huc refer. Niceph. c. 19, l. 4.